

Христос Воскрес!

Вкотре у всіх куточках світу на різних мовах звучать ці великі слова, якими з давніх часів ознаменована перемога Життя над смертю. Ці слова свідчать про торжество Божої любові, яка звільнила людство з гріховного полону, проголошують “іншого життя вічного початок” (7 пісня Пасхального канону).

Позаду залишилися спасительні дні Великого посту, наповнені покайними трудами; завершився суворий період Страсної седмиці, протягом якого кожен з нас був свідком останніх днів земного життя Спасителя, Його Хресних страждань, смерті і поховання у гробі. І, зустрічаючи “Свято свят”, стоячи перед зачиненими дверями храму, як ніби перед запечатаним входом до Живоносного Гробу, ми смиренно просили Господа, щоб Він сподобив і нас, разом з ангелами, чистим серцем прославити Його Світле Воскресіння. Нарешті, настав цей довгоочікуваний момент, від якого тремтить душа і радіє серце; здійснилися слова Христа, сказані Ним в ніч перед Своїми Стражданнями: Я знову побачу вас, і зрадіє серце ваше, і радості вашої ніхто не відніме від вас (Ін. 16, 22-23). Для кожного з нас Пасхальна ніч є часом особистої зустрічі з Богом. Ми не просто відтворюємо у пам’яті хронологію минулих подій, але, перш за все, стаємо живими, реальними її учасниками.

Ми з вами, духовно переживаючи воскресіння Христове, отримуємо вже тут, в просторі земного буття, безцінний досвід перемоги над гріхом і смертю, вже тут доторкаємося до краси і блаженства вічного Царства Божого.

Зі страхом і радістю великою (Мф. 28, 8) жінки-мироносиці сприйняли благу звістку про Воскресіння Спасителя. Їхня велика радість, змішана з почуттям страху, стала початком проповіді для цілого світу, що Господь воскрес, смерть переможена і покладено початок спасінню людського роду! “Страшною була смерть для роду людського раніше смерті Христової, але після Христового воскресіння людина стала страшною для смерті, – писав священномученик Іларіон (Троїцький), – бо один з нас переміг смерть, не залишився у гробі і не побачив тління. Старозавітня Пасха – звільнення Ізраїля з Єгипту. Наша Пасха – звільнення з рабства смерті і тління”.

Ангел наказує жінкам-мироносицям донести радісну звістку до апостолів, що Господь воскрес із мертвих (Мф. 28. 7). Згодом і самих апостолів Він закликає свідчити про Христа Розп’ятого і Воскреслого аж до краю землі (Діян. 1, 8). Ми з вами, кожен з нас, являємося послідовниками апостольської проповіді. До кожного з нас звертається Господь: Ідіть по всьому світу і проповідуйте Євангеліє (Мк. 16, 15). І ми разом, живучи в непростий час, коли людство починає відчувати духовну спрагу, коли справжні цінності підміняються помилковими, коли в багатьох серцях зникає віра в Бога, коли забуваються Євангельські істини, коли людські серця покидає любов, повинні з особливою силою свідчити про те, що воістину Христос воскрес і ожив, щоб володіти мертвими і живими (Рим. 14, 9).

Господь судив нам жити в дуже непростий час великих змін, які відчув на

собі кожен з нас. Протягом останніх днів ми стали свідками того, як згубна хвороба змусила світ змінити норми і звички. Світ відчув паніку, страх і безсилля. Хвороба, насамперед, оголила безсилість наукового, технічного і будь-якого іншого прогресу. Проблема торкнулася і віруючих нашої Православної Церкви. Адже у покаянні дні Великого посту, коли кожен християнин зосереджує та зміцнює свої духовні сили, щоб через покаяння наблизитися до Бога, ми відчули обмеження в Богослужіннях. Церква, як любляча мати, ніколи не залишала своїх дітей без духовної опіки. Тому, навіть у ці важкі випробувальні дні, кожен мав можливість, хоча і з певними обмеженнями, але все ж приступати до церковних Таїнств, без яких неможливе реальне, повноцінне духовне життя.

Розглядаючи останні події через призму Христового Воскресіння, ми всі повинні усвідомити: хвороба існує по тій причині, що в серцях наших живе гріх, і тому найефективніший спосіб її позбавитися – щиросердечно покаятися у своїх гріхах.

Тому, перш ніж ми почнемо проповідувати між людьми правду Божу, закликати інших жити по закону Божому, проповідувати Євангеліє, нам самим необхідно стати мертвими для гріха, а живими для Бога у Христі Ісусі, Господі нашім (Рим. 6, 11). Глибоке і осмислене святкування світлого Христового Воскресіння – це ще одна сходинка, піднімаючись на яку, ми стаємо ближчими до неба. У ці святі пасхальні дні святитель Іоанн Златоуст закликає нас, перш за все, бути вдячними Богу: “Христос воскрес і нас воскресив, розірвавши узи наших гріхів. Не будемо ж невдячними... , і тепер ще більше будемо дбати про душу”. Нехай радість світлого Христового Воскресіння не покидає нас, зміцнюючи в істинній вірі, даючи нам мужність і сили протистояти спокусам і викликам сьогодення. Будемо завжди пам’ятати правдиву обітницю воскреслого Спасителя, що Він з нами до кінця віку (Мф. 28, 20).

У дні святої Пасхи закликаю вас зі щирим серцем помолитися Господу, щоб Він благословив наш Карпатський край, і наш боголюбивий народ життям мирним і благополучним, щоб ніколи не затьмарювалося життя на цій землі печаллями світу цього, а в храмах Божих прославлялося Його з мертвих Воскресіння до кінця віку!

Воістину Воскрес Христос!

Митрополит
Хустський і Виноградівський

+ *Магж*

Пасха Христова
2020 рік

Христос Воскрес!

В который раз во всех уголках мира на разных языках звучат эти великие слова, которыми с давних времен ознаменована победа Жизни над смертью. Эти слова свидетельствуют о торжестве любви Божией, которая освободила человечество из греховного плена, провозглашают «другой жизни вечной начало» (7 песня Пасхального канона).

Позади остались спасительные дни Великого поста, наполненные покаянными трудами; закончился строгий период Страстной седмицы, в течение которого каждый из нас был свидетелем последних дней земной жизни Спасителя, Его крестных страданий, смерти и погребения во гробе. И, встречая «Праздник праздников», стоя перед закрытыми воротами храма, как будто перед запечатанным входом Живоносного Гроба, мы смиренно просили Господа, чтобы Он сподобил и нас, вместе с ангелами, чистым сердцем прославить Его Светлое Воскресение. Наконец, настал этот долгожданный момент, от которого дрожит душа и радуется сердце, исполнились слова Христа, сказанные Им в ночь перед Своими страданиями: Я увижу вас, и возрадуется сердце ваше, и радости вашей никто не отнимет от вас (Ин. 16, 22-23). Для каждого из нас Пасхальная ночь является временем личной встречи с Богом. Мы не просто воспроизводим в памяти хронологию прошедших событий, но, прежде всего, становимся живыми, реальными ее участниками.

Мы с вами, духовно переживая воскресение Христово, получаем уже здесь, в пространстве земного бытия, бесценный опыт победы над грехом и смертью, уже здесь прикасаемся к красоте и блаженства вечного Царства Божия.

Со страхом и радостью великою (Мф. 28, 8) жены-мироносицы восприняли благую весть о Воскресении Спасителя. Их большая радость, смешанная с чувством страха, стала началом проповеди для всего мира, что Господь воскрес, смерть побеждена и положено начало спасению человеческого рода! «Страшной была смерть для рода человеческого раньше смерти Христовой, но после Христова воскресения человек стал страшной для смерти, - писал священномученик Иларион (Троицкий), - потому что один из нас победил смерть, не остался во гробе и не увидел тления. Старозаветная Пасха - освобождение Израиля из Египта. Наша Пасха - освобождение от рабства смерти и тления».

Ангел приказывает женщинам-мироносицам донести радостную весть апостолам, что Господь воскрес из мертвых (Мф. 28. 7). Впоследствии и самих апостолов Он призывает свидетельствовать о Христе Распятом и Воскресшем до края земли (Деян. 1, 8). Мы с вами, каждый из нас, являемся последователями апостольской проповеди. К каждому из нас обращается Господь: идите по всему миру и проповедуйте Евангелие (Мк. 16, 15). И мы вместе, живя в непростое время, когда человечество начинает чувствовать духовную жажду, когда истинные ценности подменяются ложными, когда во многих сердцах исчезает вера в Бога, когда забываются Евангельские истины, когда человеческие сердца покидает любовь, должны с особой силой свидетельствовать о

том, что поистине Христос воскрес и ожил, чтобы владеть мертвыми и живыми (Рим. 14, 9).

Господь судил нам жить в очень непростое время больших перемен, которые испытал на себе каждый из нас. На протяжении последних дней мы стали свидетелями того, как губительная болезнь заставила мир изменить нормы и привычки. Мир почувствовал панику, страх и бессилие. Болезнь, прежде всего, обнажила бессилие научного, технического и любого другого прогресса. Проблема коснулась и верующих нашей Православной Церкви. Ведь в покаянии дни Великого поста, когда каждый христианин сосредоточивает и укрепляет свои духовные силы, чтобы через покаяние приблизиться к Богу, мы почувствовали ограничения в богослужениях. Церковь, как любящая мать, никогда не оставляла своих детей без духовной опеки. Поэтому, даже в эти тяжелые испытательные дни, каждый имел возможность, хотя и с определенными ограничениями, но все же приступать к церковным Таинствам, без которых невозможна реальная, полноценная духовная жизнь.

Рассматривая последние события через призму Христова Воскресения, мы все должны осознать: болезнь существует по той причине, что в сердцах наших живет грех, и поэтому самый эффективный способ от нее избавиться - чистосердечно покаяться в своих грехах.

Поэтому, прежде чем мы начнем проповедовать среди людей правду Божию, призывать других жить по закону Божьему, проповедовать Евангелие, нам самим необходимо стать мертвыми для греха, живыми же для Бога во Христе Иисусе, Господе нашем (Рим. 6, 11). Глубокое и осмысленное празднования светлого Христова Воскресения - это еще одна ступенька, поднимаясь на которую, мы становимся ближе к небу. В эти святые пасхальные дни святитель Иоанн Златоуст призывает нас, прежде всего, быть благодарными Богу: «Христос воскрес и нас воскресил, разорвав узы наших грехов. Не будем же неблагодарными ..., и теперь еще больше будем заботиться о душе». Пусть радость светлого Христова Воскресения не покидает нас, укрепляя в истинной вере, давая нам мужество и силы противостоять соблазнам и вызовам современности. Будем всегда помнить правдивый обет воскресшего Спасителя, Он с нами до скончания века (Мф. 28, 20).

В дни святой Пасхи призываю вас с искренним сердцем помолиться Господу, чтобы Он благословил наш Карпатский край, и наш боголюбивый народ жизнью мирной и благополучной, чтобы никогда не омрачалась жизнь на этой земле печалью мира сего, а в храмах Божьих прославлялось Его из мертвых Воскресение до скончания века!

Воистину Воскрес Христос!

Митрополит
Хустский и Виноградский

Пасха Христова
2020 год